

РЕШЕНИЕ

№ 4978

гр. София, 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100507108 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 –чл.273 ГПК .

В. гр.д. №7108/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на „А. 02“ ЕООД гр.Варна ЕИК ***** срещу решение №6886 от 03.05.2023 г постановено по гр.д. №63221/22 г на СРС, 82 състав , с което е отхвърлен иска на въззивника да се осъди „У.К.Б.“ АД гр.София ЕИК ***** да му заплати на основание чл.49 ЗЗД сумата от 16 018,52 лева имуществени вреди от преведени по банков път парични средства по сметка на „Етажна собственост-Апарт хотел Никея парк-Варна“ за периода 01.04.2017 г – 01.12.2017 г , ведно със законната лихва от 11.12.2017 г до окончателното заплащане на сумата ; както и въззивникът е осъден да заплати на „У.К.Б.“ АД 50 лева разноски пред СРС .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС . Не е достатъчно да е спазен от ответника чл.5 ал.1 т.1 от Наредба №3 от 16.07.2009 г при открИ.ето на банковата сметка на „Етажна собственост-Апарт хотел Никея парк-Варна“ като в мотивите на СРС не се съобразяват чл.19 ЗУЕС и чл.25 ЗУЕС . Банката е „контролен орган на работата на общата администрация“ и трябва да се проверяват представените документи за открИ.е на банкова сметка . В случая има нищожно вписване в регистъра , а Етажната собственост никога не е имала правосубектност . Открита е банкова сметка на несъществуващ субект и липсва учредено сдружение по чл.25 ЗУЕС . По банковата сметка са събирани суми на две основания за вноски за етажната собственост . Въззивникът е заплашван и притискан със заплахи за спиране на тока и водата , а ответникът носи отговорност по чл.49 ЗЗД за

действията на банковите служители .

Въззиваемата страна е подала писмен отговор , в който оспорва въззивната жалба . Банката е открила правомерно банковата сметка на Етажната собственост като са ѝ били представени убедителни документи . Банката не е контролен орган и не може да проверява актовете на административните органи . Ищецът не сочи какви вреди е претърпял и няма данни средствата да не са били разходвани по предназначение . Ищецът е внасял суми по банковата сметка докато е водил дела за заличаване на вписването на Етажната собственост . Банката не носи отговорност за действия на управителя на Етажната собственост , включително неправомерни такива . Искът не е доказан по основание и размер .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 16.05.2023 г и е обжалвано в срок на 23.05.2023 г / по пощата / .

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите в жалбата и доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

В мотивите на СРС е възпроизведена фактическата обстановка . Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и за недопустимост на съдебното решение в обжалваната част , като такива пороци в случая не се констатира . Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да отхвърли иска **СРС е приел** , че ищецът е превеждал суми по банкова сметка на „Етажна собственост-Апарт хотел Никея парк-Варна“ открита в „У.К.Б.“ АД гр.София . Основанието за преводите е за такси за поддръжка на общи части на ЕС .

Безспорно Етажната собственост е имала регистрация в регистър БУЛСТАТ , но същата е била заличена към 06.12.2017 г.

Безспорно Етажната собственост не е регистрирана като юридическо лице , а председател на УС на ЕС за процесния период е бил Р.Д.Л. .

Ответникът е представил искане за открИ.е на банкова сметка и приложените към него документи , включително данни за регистрация в регистър БУЛСТАТ .

Според СРС ответникът е спазил чл.5 ал.1 от Наредба №3 от 16.07.2009 г за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти при открИ.е на банковата сметка . Липсват противоправни действия на банковите служители на ответника , които не са знаели , че откриват банкова сметка на несъществуващ субект . Към 30.09.2016 г етажната собственост е съществувала като правен субект и няма как банката да следи непрекъснато за правосубектността на лицата .

Решението на СРС е правилно като краен резултат .

Фактическият състав на гаранционно-обезпечителната отговорност по чл.49 ЗЗД включва следните елементи: неправомерно деяние, от лице или лица, на които е възложено

извършване на работа, в резултат на което деяние и в пряка причинно-следствена връзка с него да са настъпили вредоносни последици /вреди/. В случая ищецът твърди гаранционно-обезпечителна отговорност на ответника, тъй като негови служители са открили неправомерно банкова сметка на „Етажна собственост-Апарт хотел Никея парк-Варна“, което никога не е съществувало като юридическо лице /липсва учредено сдружение по чл.25 ЗУЕС /. Ищецът плащал по банковата сметка, от което претърпял имуществени вреди /загуби/.

Според настоящия съд след като Етажната собственост няма учредено сдружение по чл.25 ЗУЕС същата не може да открие банкова сметка по чл.5 ал.1 от Наредба №3 от 16.07.2009 г за условията и реда за изпълнение на платежни операции и за използване на платежни инструменти /отм./. Еwentуално може да се открие целева банкова сметка лично на управителя или председателя на УС на ЕС като физическо лице по реда на чл.5 ал.2 от Наредба №3.

От друга страна в случая погрешното открИ.е на сметка с титуляр Етажната собственост не води до извод за наличие на фактическия състав по чл.49 ЗЗД. На първо място не е доказана и липсва имуществена вреда, която да е нанесена на ищеца поради действия на служители на ответникът. Ищецът е превеждал по свой избор по банковата сметка суми – вноски за етажната собственост - които е дължал и с които е погасил свои задължения към ЕС /включително и след като е знаел, че сметката е „проблемна“/.

По делото няма данни Етажната собственост да е оспорила /да не е признала/ плащанията на ищеца и да е претендирала от него отново същите суми. Няма и доказателства такива суми да са били повторно платени от ищеца т.е. въобще да е настъпила реална имуществена вреда за ищеца от „неправомерната сметка“ открита от ответника. Отделно, дори да имаше двойно плащане от ищеца, пак не би настъпила вреда за същия поради действия на служители на ответника, защото той може да иска сумата обратно от получило я лице.

Въобще ако ищецът има някакви претенции по отношение на платените суми изглежда логично да ги насочи към Етажната собственост или към председателя на УС на ЕС за процесния период Р.Д.Л. /респ.към негови наследници ако лицето е починало, както твърди въззивникът/. Банката само е осъществявала плащанията между ищеца и ЕС така както е поискано от ищеца. Банката не е „контролен орган“ в гражданския оборот и не може да носи отговорност за спорове в етажната собственост. Безспорно банката или нейни служители не е присвоили процесните суми, а същите са предадени на ЕС съобразно нарежданията на ищеца.

В случая положението на ищеца с нищо не е влошено от открИ.е на сметката на самата ЕС вместо лично на председателя на УС на ЕС. По-скоро е налице една техническа грешка по отношение на титуляра на сметката /вместо на председателя на УС на ЕС сметката е открита на името на несъществуваща като юридическо лице ЕС/. При твърденията в исковата молба дори за ищеца да бяха настъпили имуществени вреди, те нямаше да са в причинна връзка с поведението на служител на банката. Хипотетично са възможни хипотези, в които наличието на незаконосъобразно открита банкова сметка да доведе до вреди за трето лице,

но такава хипотеза нито се твърди , нито се доказва в случая .

Само за пълнота трябва да се отбележи , че de lege ferenda е препоръчително ЕС без регистрирано сдружение по чл.25 ЗУЕС също да имат право да откриват банкови сметки и такава законодателна промяна в ЗУЕС вече се обсъжда . Макар формално да не са юридически лица , ЕС в много отношения наподобяват такива и няма основание да им се отказва достъп дори до най-елементарни банкови услуги .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото в тежест на въззивника са разносните по делото на въззиваемата страна - 100 лева юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения , СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №6886 от 03.05.2023 г постановено по гр.д.№63221/22 г на СРС, 82 състав .

ОСЪЖДА „А. 02“ ЕООД гр.Варна ЕИК ***** да заплати на „У.К.Б.“ АД гр.София ЕИК ***** сумата от 100 лева разноски пред СГС .

Решението не подлежи на обжалване поради материален интерес под 20 000 лева по търговско дело / чл.280 ал.3 т.1 ГПК/ .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____